

ВИДАТНІ ЛЮДИ СЕЛА .

*Майстер лозоплетіння Воят Віктор Іванович
«Землі моєї самоцвіти» .*

Народна художня творчість була і є своєрідним ґрунтом для спілкування поколінь, тим невичерпним джерелом пізнання історії, звідки йдуть витoki професійного мистецтва. Лозоплетіння, різьблення по дереву та малюнок з незапам'ятних часів органічно ввійшли в життя народу, втілюючи в собі його найвищі естетичні принципи, ідеали краси та добра, прагнення до прекрасного, витонченого, довершеного.

Наш край, його земля і небеса, сонце і води, ліси і трави, що на цій землі виростають і цими водами напуваються, мають свою неповторну красу, свій

багатючий національний пласт виробів народного мистецтва, свій барвистий вінок народної творчості.

Хочеться розповісти про людину, доля якої переплелась з мистецтвом. Це Віктор Іванович Воят.

Віктор Іванович народився 14 травня 1960 року у селі Ганнівка. Закінчив Копитівську 8-річну школу. Середню освіту здобув у Корецькій середній школі № 1. По закінченні навчався в Рівненській радіотехнічній школі. 4 роки працював телемайстром в селі Великі Межирічі. В 1980 році повертається в рідне село. Без роботи не залишився—працює художником-оформлювачем у колгоспі «Зоря комунізму». Зарекомендував себе як хороший, сумлінний і талановитий працівник. Тож не дивно, що голова колгоспу Біденко Василь Тимофійович дав направлення на навчання. І вже в 1983 році Віктор стає студентом Заочного Московського Народного Університету мистецтв імені Надії Костянтинівни Крупської по спеціальності графіка і живопис.

Доля складалась по різному. Постійний пошук себе в суспільстві. З 1986 по 1991 рік працював у райагропромі електриком. У 2006 році працював у Копитівській ЗШ вчителем трудового навчання. За цей час оформив стенди в музеї школи.

Віктор Іванович народився 14 травня 1960 року у селі Ганнівка. Закінчив Копитівську 8-річну школу. Середню освіту здобув у Корецькій середній школі № 1. По закінченні навчався в Рівненській радіотехнічній школі. 4 роки працював телемайстром в селі Великі Межирічі. В 1980 році повертається в рідне село. Без роботи не залишився—працює художником-оформлювачем у колгоспі «Зоря комунізму». Зарекомендував себе як хороший, сумлінний і талановитий працівник. Тож не дивно, що голова колгоспу Біденко Василь Тимофійович дав направлення на навчання. І вже в 1983 році Віктор стає студентом Заочного Московського Народного Університету мистецтв імені Надії Костянтинівни Крупської по спеціальності графіка і живопис.

Доля складалась по різному. Постійний пошук себе в суспільстві. З 1986 по 1991 рік працював у райагропромі електриком. У 2006 році працював у Копитівській ЗШ вчителем трудового навчання. За цей час оформив стенди в музеї школи. Щоб мистецтво не перетворилось в ремесло—взяв за правило, що кожна робота має бути індивідуальною. І скільки виробів було зроблено, ще жоден не повторився.

Завжди з радістю приймає участь у різних виставках зроблено, ще жоден не повторився.

Вироби із лози користуються великим попитом. Майстер має замовлення не тільки в Україні, але й з-за кордону—з Канади, Чехії, Росії.

Взагалі – це всебічно талановита людина. Віктор Іванович грає на акордеоні, баяні, гармошці, на гітарі. Співає у церковному хорі.

У нашій з ним розмові він зазначає: «Про плетіння з лози написано достатньо різної літератури, довідників. Чи не кожна третя - п'ята газета зорієнтована на сільськогосподарську тематику, вміщує публікацію про майстрів лозоплетіння, адже плетіння із лози ввійшло в наше життя як незмінний атрибут нашого благополуччя і достатку, показник культури відповідного регіону. Зараз виник підвищений, навіть особливий інтерес до виробів виготовлених з лози. І в цьому немає нічого дивного. Скажіть мені, чи змогли б ви залишитись спокійними, дивлячись на вироби виготовлені на високому художньому рівні. Адже під час користування ними до людини приходять спокій і благодать, зникають різні негативні симптоми. Висновок один, лоза і вироби з неї мають магічну силу. В цьому нас переконують і закони православ'я, де вербове гілля проходить відповідну процедуру освячення, а також Христове Воскресіння, де розмаїття кошиків з дарами Господніми, які також освячують святою водою привносять відчуття радості і спокою, якоїсь щемливості. . Мушу сказати, що спочатку були періоди невдач, деяке нерозуміння мого захоплення друзями і знайомими, інколи ставив собі запитання, чи в свої сани я сів? Чи зможу, крім простесеньких виробів сплести щось складніше, яке відрізнялося б більш високим естетичним і художнім рівнем. Адже мене ніхто не вчив, а на початку 90-х років відповідної літератури не було, а якщо і була, купити її було неможливо через обмежений тираж. Так що техніку лозоплетіння приходилось переймати з готових виробів, звісно добавляючи щось своє. Через деякий час прибуло розуміння того, що комбінація звичайної лози і дерева дає не тільки інші результати, а й якісно інший вигляд виробів. Так що крім плетіння із лози потрібно мати досвід столярної справи, а ще мати хороших друзів, які в скрутну хвилину можуть тебе зрозуміти і підтримати за що я їм дуже вдячний. Відчуття того, що лоза ще як наркотик приходиться трохи згодом, тоді нам з'являються більш досконалі вироби і відчуття залежності від лози не покидає тебе ні на мить.»

Ось така вона лоза !

